

UNIUREA POPORULUI

ABONAMENTUL

Un an	150 Lei
Pe jumătate	75 Lei
În străinătate	300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIUREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un sir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Ce să învățăm din pildele altora

Acum se adună la Geneva toți oamenii cari pun la cale trebile politice ale lumii. Statele, văzând că nu se pot împăca singure, s'au înțeles să facă o asociație într'o țară mică, în Elveția, țară care nu poartă războiu cu nimeni și n'are nimic de împărțit nici cu Neamțul nici cu Franțuzul. Treaba lor, ieie-se de cap, Elvețienilor nu le pasă. Ei se bucură că atât Nemții cât și Francezii, Englezii și toate națiile pământului se adună la ei, beau și mănca în făgădaiele lor și își lasă banii la ei. Apoi că unii se burzuiesc împotriva altora, arătându-și colții și făcând urât ca să se sperie unii pe alții, nu-i năcăjește de fel. Când strigă prea tare, se bat și ajung la cuțite miniștrii, ei stau la o parte cu mâna în șold, rîd și zic, ca ungurul la comedie: „noa, che bine mere”. Numai când văd că-i rău de tot, se bagă între ei, îi împing pe unii la dreapta, pe alții la stînga, încet, așa ca pe delături să se mai poată mîngăia cu pumnii.

Asta-i toată treaba ce o fac Elvețienii: să se uite cum se ceartă fruntașii țărilor între ei și să încaseze bani pentru că fac treaba asta pe pământul lor. Nu-i așa că-i o meserie bună aceea de cărciumar și încă atunci când ai mușterii asigurați. Și Elvețienii sunt un popor de cărciumari. Au o țară plină de munți înalți, așa cum avem și noi, plină de prăpăstii pe cari se cafără streinii și își mai frîng gâtul prin ele.

Se ocupă cu creșterea vitelor, cresc mai ales vaci șvaitere (de cele vârgate și bune de lapte) pe care le trimit și pe la noi, că boi avem bagseama destui. Dar mai ales au umplut țara de hanuri, de făgădaie și de tot felul de comedii, la cari străinii vin, cască gura și plătesc bani.

Câte n'am putea învăța și noi dela ei! Noi, care avem o țară atât de frumoasă și de bogată, pe care străinii o laudă dar nu prea vin să o vadă, căci nu știm să-i primim.

Noi cărciume avem destule, e plină țara de ele, dar pe când Elvețienii le fac pentru străini și câștigă bani, noi bem noi înșine în ele și ne bem truda noastră.

Se știe apoi că toate apele mirositoare se fac în Bulgaria, dar poate puținii sunt cei cari știu că dacă ești în Bulgaria și te-ai spălat cu o astfel de apă, de mirosi cum miroasă la noi cucoanele, te prind jandarmii și te bagă la răcoare. Așa e legea. Nici un Bulgar nu are voie să se parfumeze la ei în țară; parfumul și celelalte ape mirositoare, zic ei, trebuie vândute la străini, ca să câștigăm bani grei.

Vedeți, cum câștigă alții bani din prostia străinilor? Iar noi îi pierdem din a noastră. Într'un singur an s'au dus la noi șasesprezece miliarde de lei pe beuturi. Asta înseamnă 900 de lei pe an, de fiecare om. Câte nu s'ar fi putut face cu banii ăștia? Câte școli, câte biserici minunate și alte lucruri folositoare oamenilor și plăcute lui Dumnezeu nu s'ar fi putut clădi?

Franțuzii, dacă-i cauți, umblă fără cămașă pe dedesubt, cu păpușii scâlțiați și cum pot. Când îi vezi, îți vine să le dai de pomană. Cine s'ar gândi că ăștia sunt cei mai bogați oameni de pe pământ și că dela ei ne vin mărgelele, cerceii și alte zorzoane pe care noi dăm milioane! Când așa de bine am putea să trăim fără ele: fără cerceii și fără ținte pe rochii.

Acum toamna bate la ușă și oamenii vor face bani. Ce bine ar fi, dacă fiecare n'ar da banii, numai pe ceace îi trebuie și și-ar plăti mai întâi datoriile către vecini și către stat!

Dacă din ceace fac alții am învăța și noi ceva, și dacă ne-am purta cu străinii, cari vin să ne vadă țara și satele nu ca cu urșii ci omeneste, așa ca să mai vie și altădată; dacă nu ne-am mai da banii nici pe beutură, nici pe nimicuri și când ne vin străinii cu mărfuri cari nu ne sunt de folos le-am zice: „îneți-vi-le, dragii mei, că n'avem lipsă de ele”: atunci poate oamenii ar avea mai mulți bani și buruiana sărăciei, care crește la noi ca neghina în loc de grâu, ar mai pieri din țara noastră.

Dan Pavel

Asociațiunea Generală a Românilor Uniți

Nr. 44—1933.

În conformitate cu art. 13 din Statute convocăm

Congresul General

al Asociațiunei Generale a Românilor Uniți („Agra”), pentru zilele de 21, 22 și 23 Octombrie 1933, la Dej, cu următorul

PROGRAM:

Sâmbătă, 21 Octombrie 1933:

- ora 9.29. Sosirea și primirea Comitetului Central în gara Dej.
- „ 11.— Ședința Comitetului Central în sala mică a Prefecturii jud. Someș.
- „ 15.39. Primirea Înălților Arhierel.
- „ 16.— Vecernie.
- „ 17 1/2 Ședința Comitetului Central.

Duminică, 22 Octombrie 1933:

- „ 9.— Liturgie Pontificală cu predică arhierască; procesiune cu Preasfântul Sacrament.
- „ 11 1/2 Deschiderea solemnă a Congresului.
- „ 13.— Masă comună.
- „ 16.— Ședința Congresului General. Conferințe populare în sala teatrului județean și la licen.
- „ 19.— Vecernie.
- „ 21.— Concert religios în sala teatrului județean.

Luni, 23 Octombrie 1933:

- „ 8.— Liturgie.
- „ 9 1/2 Congresul Eparhial de Cluj-Gherla.
- „ 11.— Ședința Congresului General al Reuniunilor Marlane a „Astru“-lui și a Comitetului de presă.
- „ 13.— Masă comună.
- „ 15.— Ședința de închidere a Congresului General.

La această manifestație înălțătoare cu caracter național religios invităm, cu drag, pe lângă cei de drept, pe toți membrii Asociațiunei Generale a Românilor Uniți, precum și întreg Clerul și pe credincioșii Provinciilor Mitropolitane de Alba-Iulia și Făgăraș.

Cluj, la 16 Septembrie 1933.

Președinte:

Secretar general:

ss. Dr. Valeriu Pop ss. Dr. Aug. Popa

N. B. 1. De cartuire se îngrijește comitetul local organizator, cărui i-se vor anunța participanții cel mai târziu până la 15 Octombrie 1933, la adresa: Mult On. George Mânzat, protopop on. Dej, str. Avram Iancu. În special vor binevoi a menționa, (arăta) dacă doresc să participe la masa comună, ce se va lua în 22 și 23 Octombrie la amiași.

2. Participanții la Congres vor beneficia (trage folos) de reducere pe C. F. R.; în acest scop își vor păstra biletele de tren.

Isus, izvorul mângăierii și scăparea noastră

În evanghelia Duminicii a treia după Înălțarea sfintei Cruci, dela Luca 7, 11—16, ni-se istorisește, cum i-s'a făcut milă lui Isus de văduva din Naim, cum i-a zis: »Nu plânge« și cum i-a înviat din morți fiul. Îl vedem aici pe Isus, cât de milostiv a fost și cât de iubitor de oameni.

După ce de atâtea ori ajungem și noi în mari necazuri, dureri și primejdii, e bine să știm că numai singur Isus ne poate mângăia, fiindcă el este izvorul mângăierii și scăparea noastră.

Iată ce ne spune sfântul apostol Petru în prima sa carte catolică, la cap. 2, stih 21—25: »Și Hristos a pătimit pentru noi, lăsându-ne pildă, ca să urmăm urmelor lui; carele păcat nu a făcut, nici nu s'a aflat vicleșug în gura lui; carele ocărit fiind, împotriva nu a ocărit, pătimind nu a amenințat, ci s'a dat celui ce judecă cu dreptul; carele păcatele noastre însuși le-a ridicat în trupul său pe lemn, ca din păcate scăpându-ne să viețuim cu dreptate; cu a cărui rană v'ați vindecat. Căci erați ca niște oi rătăcite, ci v'ați întors acum la păstorul și păzitorul sufletelor noastre«. Așadară nu mai încapă îndoială, Isus a luat asupra sa tot ceea ce ne neliniștește și ne apasă, toate necazurile și suferințele noastre, și le-a ridicat în trupul său pe lemnul crucii. De aceea și zice sf. evanghelist Ioan, în prima sa epistolă catolică, 2, 2: »El (adecă Isus) este curățire

de păcatele noastre, ci și de ale toată lumea«, iar la Matei însuși Domnul ne spune că Fiul omului a venit »să-și dea sufletul răscumpărare pentru mulți« (20, 28).

Avem așadară tot dreptul să ne aruncăm privirile spre Isus, care a luat asupra sa tot ceea ce ne poate face nemângăiați, tot ceea ce ne poate face necaz și îngrijorare. El este așadară cu adevărat nu numai Dumnezeu nostru ci și izvorul nesecat al mângăierii noastre și scăparea noastră în necazuri.

Să fi tăcut cineva păcate cât nisipul mării, mai mari ca ucigașii și decât Magdalena, n'are decât să-și pună toată încrederea și nădejdea în Isus, să meargă la preot și să se spovedească și cuminece, și n'are să se mai teamă de nime, fiindcă Isus îi poartă de grijă, îl scapă nu numai de păcate ci și de pedepse, și-i dăruiește liniștea și pacea aceea sufletească, pe care nimeni n'o poate afla decât numai la sânul lui Isus, asemenea sfântului evanghelist Ioan.

Isus mai este izvorul tuturor mângăierilor și pentru că nimenea n'a suferit atât de nemângăiat ca el. Aduceți-vă numai aminte, ce grozav a suferit el pe muntele maslinilor. Când a văzut el, cu ochii lui sufletești, ce grozave chinuri va avea să sufere, l-au năpădit nu numai sudori reci ci chiar sudori de sânge, ceea ce nici nu i-s'a mai întâmplat vreodată vreunui alt om. Pentru ce? Pentru că nime în lume n'a fost vreodată atât de nemângăiat ca el. Închipuiți-vă, ce grozav a trebuit el să sufere, când le-a zis ucenicilor: »Intristat este sufletul meu până la moarte«, și mergând puținel, a căzut pe pământ și se ruga că dacă ar fi cu puțință să treacă dela el ceasul acesta și a zis: »Aba, Părinte, toate-ți sunt cu puțință, depărtează dela mine paharul acesta, însă nu cum vreau eu, ci cum vrei tu«. (Marcu 14, 34—36). Cu adevărat nimeni nu a gustat vreodată atâtea nemângăiere ca Fiul unul născut al Tatălui ceresc. De aceea și rămâne el izvorul nesecat al mângăierii noastre și nu

refuză pe nimeni care alceargă cu toată încrederea la el.

Dar nu s'a îndestulit nici cu atâtea. S'a urcat pe muntele Calvarului și s'a lăsat răstignit pe cruce și a suferit și trupește, dar mai ales sufletește, atât de îngrozitor cum n'a mai suferit nici un om în această lume, așa că cu drept cuvântia putut striga prorocul, în numele lui Isus: »O voi toți, ceice treceți pe cale, întoarceți-vă și vedeți dacă este durere ca durerea mea! Iară el însuși, omul durerii, s'a văzut silind să strige de pe cruce: »Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m'ai lăsat« (Marcu 15, 34)? Cum să nu fie deci acest Isus izvorul nesecat al mângăierii noastre, și scăparea noastră?

Să avem încredere deplină în Isus și din motivul că el a și dovedit în viața sa scurtă de pe acest pământ că este mângăierea celor nemângăiați. Când Lazar era mort, zis-a Maria către Isus: »Doamne, de ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit« (Ioan 11, 21). Și Isus, văzând durerea lor cea mare, i-s'a făcut milă de cele două surori și l-a înviat pe Lazar. Dar Maria Magdalena, cea mare păcătoasă, care numai în păcatul acela grozav și-a aflat plăcere, atâtea ani dearândul, nu a cerut iertare, prin faptă, adecă prin spălarea picioarelor, dela Isus, și el i-a zis: »Iartă-ți-se păcatele tale« (Luca 7, 48)?

Ce să facem deci, ori de câte ori suntem cuprinși de necazuri și de dureri, de chinuri și de desnădejde, de nemângăiere și părăsire? Să nu mergem și să ne plângem oamenilor, cari de cele mai multe ori sunt nepăsători, și-și bat joc de noi, ba uneori chiar rād de necazul nostru. Ci să mergem la biserică, să închinăm în fața lui Isus, să-i spunem, ca unui bun părinte, ce ne lipsește, toată jălania noastră, toată durerea și întristarea, toată desnădejdea noastră, și — să fim siguri — că el ne va ajuta și mângăia, pentru că este izvorul nesecat al mângăierii și scăparea noastră. **Părintele Iuliu**

Foia „UNIRII POPORULUI

ISUS

Te-au răstignit, așa precum ai spus
Și te-au lovit scuipându-Te, Cristoase,
Roiau în jurul Tău, cu bărbile stufoase,
Jidanii... ce te-au ridicat pe cruce sus...

Iar după moarte, în cete numeroase
Creștinii Tăi, spre Golgota s'au dus.
Într'un mormânt de piatră ei te-au pus
Înfășurat în pânzele frumoase...

Iar Tu, Cristoase, iertare le-ai cerut
Căci moarte păcătoșului n'ai vrut,
Ci numai îndreptarea lui spre bine.

Ai înviat a treia zi... Rușine
Să-i fie neamului Evreu... Prin Tine
Ne-am mântuit... așa precum am vrut...

Y. Gr. Flueraș

Chimul Norocosul

Mulți oameni sunt în lume cari muncesc ca boii din noapte în noapte, dar spor după ei tot nu vezi, fiindcă nu muncesc cu cap și nu chibzuiesc înainte cum are să iese lucrul la care ei se pun cu toată inima. Fac tocmai ca aceia din casele nebunilor, cărora îngrijitorii,

pentru ai oboși, ca să poată dormi noaptea și să dea pace altora preste zi îi pun să lucreze, dar nu ca să facă vre-un câștig cuiva ori să-i aducă vre-o roadă, — la ce mintea lor nu ajunge —, ci numai ca să se ostenească. Îi pune anume să sape o groapă, pentru ca după amiază să o astupe iară, ori să mute cu ciubărul apa dintr'o bute într'alta. Astfel bieții nebuni seara sunt ruși de oboseală, iar lucrurile sunt tot cum au fost dimineața: o bute plină cu apă și alta goală și pământul neted, ca și cum n'ar fi scormonit nimica în el, stropindu-l cu sudoare.

Sunt apoi și de aceia cari toată viața lor umblă fărâțind, nu-și pun osul la nimica nici odată, dar trăiesc, știe Dumnezeu cum. Drept că nici nu vezi dintr'aceștia oameni de dai Doamne cari să mai poată da și altuia vre-o îndrumare ori să câștige ceva, ci sau mănâncă tot ce au avut dela părinți și dela soori, sau stau acolo unde au fost, ne mai făcând nici un pas înainte.

Dintre aceștia din urmă era și Chimul lui Nonic despre care începem să povestim.

Era singurul fecior al badii Nonic, care toată viața lui fusese „jitar“. Dimineața în zori de zi Nonic își învingea șerparul pe care avea ținută o tablă de pleu galben ca să se vadă că el este împuternicitul comunei de a păzi hotarul, — apoi traista legată cu o curea lată și bătă de stejar cu măciulie la un cap, și o lua pe câmp preste lunci și ro-

zoare, să cerceteze dacă toate sunt în rând, și dacă nu s'a făcut paguba prin otava cuiva, ori dacă nu lipsese boghiuri de fân ori cili de grâu de pe undeva. Dacă nu cumva cail vre-unui sătean s'au nutrit peste noapte în trifoiul deaproapelui ori dacă nu cumva mazăriștea unuia a fost călcată și incurcată de vre-un dușman.

În satul în care trăia badea Nonic, erau oameni cum se cade, cari se temeau și de Dumnezeu și de rușinea oamenilor să facă astfel de lucruri, și să ajungă pentru astfel de fapte cu obrazul înaintea domnilor. Așa că badea Nonic numai se juca cu slujba lui, și aproape fără nici o neplăcere își încasa ferdelele de cucuruz și de grâu precum și bănușii dela locuitorii comunei. Doar de două ori în an mai avea ceva val cu copiii: adecă în ajunul Sănzienelor, când ierburile oamenilor erau uneori incurcate de cătră copiii cari umblau după acele flori galbene, pentru a face cununi pentru fiecare din membrii familiei și să le arunce pe casă, ca să vadă cine va muri până la anul. Altă dată mai avea „val“ tot cu copiii când era „chimul“ copt, și copiii, grupuri-grupuri, umblau pe lunci ca să adune această buruiasă cu sămânță gustoasă, care dă o supă atât de bună, mai cu seamă dacă i s'a făcut și un rântaș gras și bun.

Pământul nu avea badea Nonic decât două petețuțe de loc, pe care pe ușor le luara lelea Antinie, soția sa și Chimul, ficiorandru-

Serbările dela Sinaia

Serbările dela Sinaia, din zilele de 25 și 26 Septembrie, trebuie să le cunoască tot românul cu simț și cu dragoste față de țară. Ele au fost sărbătoarea familiei regale, dar, după cum vom arăta mai la urmă, au fost și ale țării întregi.

Sosirea oaspeților

Încă de Duminecă 24 Septembrie, la ora 11, au sosit cu un tren regal M. Sa Regele Alexandru al Jugoslaviei cu M. Sa Regina Mărioara, însoțiți de A. S. Regală Principele Nicolae al României. La intrarea trenului regal în gara Sinaia, muzica militară a intonat imnul regal iugoslav. Coborându-se din vagon M. Sa Regele Alexandru, s'a îmbrățișat foarte prieteneste cu M. Sa Regele Carol II. Cu dragoste a fost întâlnirea între M. Sa Regele Carol II. și A. S. Regală Principele Nicolae, sărutându-se în amândoi obrazii, spre mai mare bucuria publicului care era de față. Indată după străngerea mâinilor M. Sa Regele Carol II, însoțit de M. Sa Alexandru al Jugoslaviei, au trecut în revistă trupele, în timp ce muzica zicea tot imnul național iugoslav. A doua oră M. Sa Carol II. a trecut trupele în revistă cu A. S. Regală Principele Nicolae iar muzica zicea imnul regal român.

După aceea oaspeții au plecat cu mașinile la castelele regale unde au fost găzduiți.

Desigur că pe lângă oaspeții regali au venit miniștri mulți și aghiutanți, Sinaia a fost nelăcăpătoare față de mulțimea oamenilor de stat cari s'au adunat acolo cu acest prilej.

Inaugurarea castelului Foișor

Se știe că în anul trecut castelul Foișor unul din cele trei dela Sinaia a fost nimicit de foc. În astă vară el a fost refăcut din nou, mai frumos și mai măreț de cum a fost. El va fi și locuința de vară a M. Sale Regelui Carol II. Încă de dimineață la ora 6 M. Sa Regele Carol II., primind cheia dela meșterul care a condus lucrările, a desenat ușa și

intrând în sala cea mare, un sobor de preoți a făcut feștania. S'au vizitat apoi sălile castelului. Cu aceasta castelul a fost inaugurat s'au pus în folosință.

Sărbătorirea celor cincizeci ani dela zidirea castelului Peleş

Luni la ora 10 și jumătate s'a început serbarea celor cincizeci de ani dela zidirea castelului Peleş cu o slujbă dumnezească slujită de mai mulți preoți, în mănăstirea palatului. La slujbă au fost toți oaspeții mari precum și guvernul țării și alți conducători români, poftiți la aceste sărbători mărețe.

După slujba dumnezească M. Sa Regele Carol II a condus pe M. Sa Regele Alexandru al Jugoslaviei împreună cu ceilalți oaspeți în muzeul palatului, unde au admirat lucruri frumoase din viața fostului Rege Carol I și Reginei Elisabeta. Dela mănăstire Regele nostru cu al Jugoslaviei au plecat pe jos până la locul defilării armatelor. Pe drum au trecut printre două șiruri de soldați cari au dat onorul. Defilarea a început-o chiar M. Sa Regele Carol II., care a fost întâmpinat de public cu strigăte de bucurie și admirație.

Au urmat apoi defilările trupelor. După aceea s'a pus o tablă de piatră în perețele Peleşului, pe care s'a scris o poezie a dlui Oct. Goga. Dl general Iasievici, mareșalul palatului a citit apoi următoarea scrisoare din partea M. Sale Regelui.

„Incheindu-se o jumătate de veac de când neuitatul Meu Unchi, Marele Rege Carol I. împreună cu Mărinimoasă Regină Elisabeta, au statornicit reședința lor de vară, în de ei întemeiatul castel Peleş, Noi, Carol II, Regele României, am hotărât să prăznuim împreună cu vălăstarele Regescului Nostru Neam, azi, Luni 25 Septembrie 1933, cei cincizeci de ani ai leagănelui Dinastiei române, perpetuând figura măreață a Regelui întemeietor Carol I. și a Reginei Carmen Sylva, prin statui sfidătoare a vremurilor, așezate în pajiștea

veșnic verde, la poalele falnicului castel, înălțat odinioară la hotarele țării, dar ajuns prin vitejia soldatului român... în inima României întregite... În amintirea serbării de azi, închinată Dinastiei, am înființat medalia „Peleş” cu efigia (chipul) celor trei dintâi Suverani ai României.”

Toți oaspeții au luat apoi parte la masa regală care desigur că a fost o masă împărătească. Acolo dl Alex. Vaida a vorbit, dorind M. Sale Regelui ani mulți și mângâiere la bătrânețe, când își va vedea ceea ce a făcut pentru țară. M. Sa Regele i-a răspuns închinând paharul în amintirea Regilor și Reginelor moarte și mai ales în sănătatea poporului românesc, singurul care rămâne veșnic și neștirbit pe aceste plaiuri.

La stâna regală, nu departe de la castelele regale, s'a pus un monument în amintirea zilei. Tot acolo s'a dat o masă mare. Seara a fost o mare iluminare la Castelul Peleş.

C.

Apăsarea aerului

Aerul nu se vede, nu se poate pipăi și cu toate acestea el este greu, apăsând ca orice alt corp. Pe un centimetru patrat, loc cât pui degetul, aerul apasă cu 1 kgr. și 23 grame, iar pe un metru patrat apasă cu 1023 kgr.

Când vremea este limpede, senină, el apasă mai mult, decât când vremea e de ploaie sau când este încărcată cu aburi de apă.

Chiar după această însușire a aerului se poate cunoaște cum va fi vremea, senină, ploioasă sau furtunoasă, dar cel mult pentru 48 ore.

Sunt unele calendare care spun vremea pe un an înainte și după care se iau mulți oameni, incurcându-și ei singuri lucrul lor. Nu se poate ști vremea pe un an înainte, când cu cele mai bune instrumente ale învățaților se dă numai cu socoteala, cum va fi vremea pe cel mult 24 ore înainte.

Astăzi astronomul nu mai greșește, dar măgarul poate.

care până la vrăstra de cincisprezece ani nu pusese mâna pe saptă, ci, dacă mergea cu mamă-sa la cucuruz, el numai ducea apă dela șipot și ședea la o ombră jucându-se singur, făcând *sărâmboi* de salcă, fluierite și *tutoate*, ori morișcă cu gândaci.

Era întrecut și neascultător de să te fe-rească Dumnezeu, căci mamă-sa niciodată nu-i călca voia, iar când „Chimu măicuții” se prefăcea că plânge să fi văzut pe biata Antinie, cum se făcea luntre punte ca să-i împace.

— Ce să-i dea mama? Noa, taci drăguțul mamii, nu mai plânge, că deseară îi face mama coeoloș cu brânză de cea bună, bună...

— Iii-n-n. Nu-mi trebuie noa și se scremea Chimu.

— Noa taci porcule și mișelule — făcea lelea Antinie. și zmulgea un firicel de cânepă subțire ca un pai ca să bată pe „puturosul și lemeșul”. — Las că vine ea toamna, da te duci tu la școală, și îți dă ție dascălul.

— Nu mă duc, noa, știu... — se strâmba Chimu la o distanță ca de zece pași, ca nu cumva mamă-sa să-l ajungă cu paiul de cânepă verde și să-i rupă ceva.

Era mărișor Chimu, și ar fi putut să dea și el cu sapa, căci doar câți copii de seama lui nu săpau în rând cu părinții. Ar fi putut chiar să-l bage sluguliță, ca să pzească vitele cuiva, și să-și câștige și el măcar vre-o hăicuță; dar mamă-sa cum să-l lase pe „Chimuțul măicuții” la strein care n'are milă de el. El

e tinerele, drăguțul maicii, și nu trebuie să se rupă cu munca de acuma, că va avea el vreme când va fi mai mare.

Când îl certa mama, Chimu își afla scăpare la tata, care-l miluia: — Noa, taci, drăguțul tatii. Lasă că-i dăm noi la muma-ta dacă te mai năcăjește, — iar de-l certa tata, aceeași scăpare o afla la mama. — Tu ești om bătrîn — zicea Antinia către Nonic — și-ți prinzi mintea cu el, drăguțul maicii. — Și așa Chimul creștea desmerdat, și de unul și de altul, și desmățat și întrecut fără de pereche.

Cătană n'a fost, căci se făcuse, ce nu, rămase acasă ca susținător de doi bătrâni. Cu lucrul nu se prea rupea, căci n'avea unde, iar tatăl său încă tot mai putea să-și îndeplinească slujba care și-o îndeplinise aproape patru zeci de ani. Chimu îi ajuta doar la încasarea bucatelor de prin sat, iar iarna mai aducea câte o „cioacă” de lemn din pădure.

— Chimul lui Nonic, e mai morocos decât un prinț — își ziceau oamenii din sat. Nu face nimic, nu-și pune osul la muncă, dar trăiește ca ori și care altul.

— Se vede că așa se nimerește la câte unul — răspundeau alții. — Parcă le pune Dumnezeu mâna în cap, de trec prin viață fără ca să știe, pe când alții se zvârcolesc de mici, muncesc și varsă sudori ca bobii, și la urma urmelor tot nu trăiesc mai bine decât alții. Ba poate chiar mai rău.

Anii trec ca vântul, și lui Chimu îi veni

vremea să se însoare. Mamă-sa trimisese vorbe pela fetele cari gândea ea că ar fi de seama ficiornului ei; dar acelea răspuseră că nu sunt gata de măritat, ceea ce Antinia înțelegea destul de bine că nu vreau să se mărite cu ficiornul lor, și pentru aceea nu sunt gata.

— Cum să-mi dau fata după un „fărță-lă” care numai în oală se știe uita și să-ți mănca mamăliga de pe mestecător, iar plugul în brazdă nu știe cum să-l pună, nici vită n'a țesălat în viața lui! Nu vreau să-mi văd fata ieșind cu țigărta de cucuruz și eu mânușă de cânepă din curtea altuia. Acela nu știe lucra și până-i trăiesc părinții va mai duce-o el, că mai câștigă ei; dar după moartea lor, el va ajunge cerșetor, căci nu știe decât să ajute mamei sale la învâdit, și să-i facă țevi la „sucală”.

Așa vorbeau oamenii din sat, iar fetele încă nu se prea legau de el, căci deși era chipeș și arătos, n'avea de loc „magnet” cum se zice. Nu știa juca, nu știa cânta sau hori, nu știa glumi și nici povesti, numai de câteaua lor care a făcut în hotar lângă o clăie de fân, și de acolo și-a adus căteii în gură, unul câte unul, acasă. Asta era toată povestea lui Chimu. Apoi când spunea cineva vre-o glumă, ficiorii și fetele, la joc ori în șezătoare râdeau, iar Chimul începea să rădă numai după ce au încetat ceilalți. Se vede că el era cam târziu la minte, și pricepea gluma numai târziu, ca Englezii.

Sinod pilduitor

Sinodul de toamnă al protopopiatului Dumbrăveni s'a ținut în Agrișteu în ziua de Duminecă 24 Septembrie a. e. sub prezidiul Prea On. Domn George Simu, camerar papal, protopop tractual. Dimineața la ora 10 s'a slujit sf. liturghie atât în biserica din Agrișteu cât și în filia Bălașeri.

In Agrișteu: slujește pâr. George Simu jun. Dumbrăveni, asistat de pâr. Inochențiu Borza Valehid, Aurel Budac Măsar-Șoimuș și Ioan S. Păcurariu Noul-săsesc. După citirea sf. evanghelii, predică pâr. Inochențiu Borza Valchiud, despre adevărata fericire, predică prin care a isbutit să stoarcă lacrimi din ochii tuturor, mai ales aducând citate atât de pătrunzătoare. În timpul când s'au împărțit preoții, s'a ținut o prea frumoasă cuvântare din partea Prea On. Domn George Simu sen. vorbind despre măreția statului preotesc. Răspunsurile dela sf. liturghie le-a dat corul bisericeigr.-cat. din Bălașeri, — cor mixt în patru voci, compus din 16 membri, muzica de A. Bena Cluj, — de sub conducerea harnicului învățător Dl Valeriu Tătar din Bălașeri. Laudă i-se cuvine acestui bun maestru de muzică, formând un cor bisericesc de care am rămas uimiți. Asemenea nu putem trece cu vederea pe harnicul învățător din Agrișteu Dl Alexandru Costea, care prin talentul său de cântăreț bisericesc ne-a cucerit inimile tuturor și care a dat dovezi de bun creștin împreună cu soția, D-lor fiind primii la sf. împărțisir. Vrednie de amintit e Dl Ioan Popa, mare proprietar și director de bancă, care prin bunăvoința sa este unul dintre cei mai mari sprijinitori a bisericeii noastre din Agrișteu.

In Bălașeri: a slujit pâr. Victor Pop Șmig și Lazar Lupu Ernea, predicând despre grozăvia păcatului... Frumos rod au adus cei doi misioneri, pâr. Ioan Pop-Odriheiu și pâr. Ironim Nobili-Coroi cari de Vineri 22 Septembrie au ținut opt predici și au mărturisit cu totul 280 credincioși. Pe lângă toate acestea au ținut în fiecare zi dimineața utrenie

Mamă-sa însă mereu se lăuda cătră vecine, că le-a venit vorbă dela cutare fată din satul vecin care ar vrea cu toate mâinile să se mărite cu Chimul — dar nu știu ce-i cu feciorul ăsta — zicea ea —, că nu vrea nici decum, și când li pomenesc de însurat, zice: — Lasă, mamă, că mai am vreme. Dacă mi-oi lega odată capul, legat va fi pentru totdeauna. Nu vezi dumneata că domni și oamenii cei învățați se însoară târziu? Lasă să juresc, că binele din jumie nu-l voi mai avea niciodată.

— Și drept are — zicea lelea Antinie. — El e mare acum și știe alege. Eu nu-l silesc, ea să nu-mi bage de vină.

Dar vremea trecea, și Chimul atinse vrâsta de douăzeci și șase de ani. Rândul de fete de seama lui se măritase și feciorii încă își văzură de rost. În schimb se ridicară alte rânduri de feciori cu câte opt-zece ani mai tineri decât el, cari îi ziceau „bade Chime“: și alte rânduri de fete, cari se jucau în țărână pe când el începuse a-și răsuci mustața. Acestea îl numeau „băcău bătrân“ și „cârlan“ Nici cu cei de seama lui nu avu Chimu, ce povesti, dar cu timeretul acestal..

Mamă-sa începuse să fie îngrijorată, și se temea că va muri, înainte de-ași vedea feciorul așezat. Incepu deci dânsa să umble a-i căuta lui Chimu o tovarășă prin satele vecine, ori cum o fi, numai să fie cap de muiere și și să nu-l mai știe jume. (urmează)

N. Lupu

și liturghie, la amiazi ore, d. m. inserat seara Paraclis și Acatist. Duminecă după sf. liturghie s'a oficiat un parastas pentru sufletul repausatului preot Ioan Pop.

Dea bunul Dumnezeu ca să-i urmeze cât mai mulți pe acești buni credincioși, din Agrișteu și Bălașeri, cari, ascultând de conducătorii lor, pot face lucruri frumoase și de laudă.

Ioan S. Pacurariu
preot gr.-cat.

Frânturi din viață

Dușmănia și moartea

Omul până când se simte voinic, pe toate cărările umblă să-și adune comori, și se luptă oamenii între ei cu nemiluita, spre a ajunge, care de care mai sus. Se nasc de multeori dușmăni pe cari numai moartea dacă le mai poate potoli. Dar după moarte totdeauna rămân lacrimi și păreri de rău.

Ne-am gândit la aceste lucruri, aducându-ne aminte de soartea a doi oameni bogăți dintr'un sat de lângă Făgăraș, cari, din cauza găicevii stărnite între ei, avut-au parte numai, de necazuri. Ba răutatea cea mare care a incolțit în inima lor, i-a purtat și pe la judecări, dela cari întotdeauna se întorceau cu buzunarele mai ușoare. Și, într'o zi, unul dintre ei, s'a trezit la sapă de lemn. Deșteptarea a fost atât de bruscă (repede, pe neașteptate), încât deodată cu averea și-a pierdut și sănătatea.

Dușmanul lui află astfel, pe neașteptate, că acela pe care l-a urit atât de mult e pe patul de moarte. Vestea venită prea pe neașteptate, aproape i-a oprit bătăile inimii. Era vrăjmașul lui cel mai aprig acela, pe care moartea voia să-l răpească. Să rămână nepăsător? Nu se putea! Prea mult li-s'au fost încrucișat cărările. Să se bucure? Prea ușor, dar moartea... cutremură, infioară. Omul nostru a fost puternic sdruncinat în sufletul său. Tot trecutul încetșat de ură, negru și hâd, i-a trecut, în pași repezi, pe dinaintea. Se vedea spunând cuvinte de grea ocară și născocind pări nedrepte împotriva aceluia care acum pornea pe drumul veșniciei. De ce toate acestea? Cum să mai îndrepte atât amar de rău, dacă acela pleacă pentru totdeauna?

Ne mai știind pe ce lume se află, a plecat, într'un suflet, spre casa muribundului, ea, prăbușindu-se la picioarele lui, să-i poată smulge un cuvânt bun, un cuvânt de creștinească milostivire. Când a pășit însă pragul, a zărit două luminări, tremurându-și trist flăcările, veghe statornică la căpătâiul celor morți. Era prea târziu. Glasul vrăjmașului său se stinsese pentru totdeauna și numai plânsul propriului suflet a mai rămas, să aducă oarecare ușurare inimii năpădită de remușcare.

Nacu

O groaznică nenorocire întâmplată într'o sinagogă jidovească din București. Vineri seara, în 29 Sept., s'a întâmplat la București, într'o sinagogă (casă de ragăciune) jidovească, o groaznică nenorocire, care a umplut de jale mai multe familii. Jidovii din București își sărbătoreau tocmai anul nou. Multă lume se adunase în sinagoga din Calea Griviței, când deodată o femeie din cor a strigat cu toată puterea „foc, foc“. Deodată s'a produs o înghesuială, în urma căreia au murit 10 femei și au rămas greu rănite 30. Înurmântarea celor 10 moarte s'a făcut Duminecă în 1 Octombrie, cu mare jale, vorbind însuși primrabinul dr. Nlemerover.

O reședință regală

În toamna aceasta au avut loc frumoase serbări cu prilejul împlinirii celor cincizeci de ani dela terminarea castelului Peleş, reședința de vară a regilor României, dela Sinaia.

Multă lume cunoaște acest castel, una dintre cele mai frumoase clădiri din țară, așezat pe Prahova, în sus, în creerii mândrilor noștri munți. — Cine numai a putut, dintre locuitorii României, a ținut să vadă minunatul cuib răsărit din piatră, între nefârșita întindere a brazilor, lângă râulețul Peleş, neodihnit și vijelios în drumul lui către Prahova, înălțându-și murmurul în boltiturile de frunze și eetini.

Străinii cari ne cercetează, nu pierd prilejul să meargă la Sinaia să se minuneze de mândrețea intruchipată din gândul și voința unui mare Rege și din fantazia unei Regine scriitoare, Carmen Sylva.

Povestea lui a scris-o poetul Vasile Alexandri, prieten al Domnitorului și al Reginei poete, în versurile:

Eu Carol și-al meu popor
Zidit-am într'un gând și dor
În timp de lupte-al meu Regat,
În timp de pace-al meu palat.

Intr'adevăr castelul Peleş este darul regelui Carol I făcut României în timp de pace, dupăcum Regatul e darul lui făcut în vreme de război, — războiul 1877/78, româno-ruso-turc — care ne-a adus independența țării. — Marele rege, domniei îndelungate și luminate a căruia avem să mulțumim întemeierea României, moderne, nu uită să adauge prin gura lui Alexandri:

Eu Carol și al meu popor!

Cu poporul românesc, cu ajutorul vitejiei, hărniciei și ascultării lui, a pus regele Carol I temelile cele tari, pe cari s'a putut clădi nu numai Regatul de până la 1918, ci și România-Mare de atunci.

Versurile lui Alexandri, puse la intrarea în castelul Peleş, arată credința și convingerea unui Rege, pe care o lasă de moștenire urmașilor. Tot ce se face bun și durabil într'o țară, se face împreună, — prin bună înțelegere și împreună lucrare — de Rege și popor, fie în război, fie în pace.

Unde înțelegerea și împreună lucrarea dintre cei doi lipsește, nu se pot câștiga nici războaiele din afară, nici cele din lăuntrul țărilor.

Reședința regală dela Sinaia cu lozinca ei, — lozinca marelui Domnitor — ne face mereu băgători de seamă, cari aunt datorile noastre față de țară și domnitorul ei: să fim mereu cu el, în pace și război, în bună înțelegere și împreună lucrare.

Castelul Peleş ne-a rămas scump tuturor prin recunoștința ce-i purtăm Regelui întemeietor, Reginei Elisaveta, care a cântat frumsețile munților din jur și le-a scris poveștile cu măestrie; prin hotărârea Consiliului de coroană, ținut acolo în vara anului 1916, când s'a hotărât intrarea României în război, prin nizuințele românești și zbuciumul pentru binele țării între pererții lui a Regilor ce au urmat, Ferdinand I și Carol II.

Și ne mândrim cu el pentru nease-mănata sa frumsețe. E castelul de care vorbesc basmele românești.

Dela Secțiile „Astru“

Ce mai este nou în politică

Conferința Micii Înțelegeri

Duminecă în 24 Sept. au sosit cu trenul de dimineața la Sinaia și miniștri de externe al Iugoslaviei și al Cehoslovaciei; dnii Ieftici și Beneș. Impreună cu dl Titulescu au ținut în vreo patru zile mai multe consfătuiri asupra politicii celor trei state aliante. Fiindcă la Sinaia se află mormântul marelui român Tache Ionescu, nu se putea începe conferința Micii Înțelegeri, fără ca miniștri celor trei state să nu-i facă o vizită. Doar Tache Ionescu a început politica împrietenirii acestor trei state.

În prima ședință ținută în aceeași zi după masă la ora 6, s'a stabilit că se vor discuta: problema Austriei, a legăturilor cu Sovietele și legăturile economice dintre cele trei state. Conferința aceasta a Micii Înțelegeri are o însemnătate deosebită căci au participat la lucrările ei și cei doi Suverani ai României și Iugoslaviei.

În comunicatul ce s'a dat gazetelor la închiderea conferinței se spune că cei trei miniștri constată cu bucurie și declară că între cele trei state există o legătură mare. Ea se va întări, din ce în ce mai mult, prin noile măsuri ce se vor lua. S'au aprobat convențiunile făcute cu Sovietele în ce privește asigurarea contra unui atac neașteptat. S'a constatat apoi că în Europa centrală, mai ales Austria și Ungaria sunt chestiuni politice foarte înrăutățitoare. Mica Înțelegere va ține însă la înțelegerea sa și nu va suferi nici cum atingerea tratatelor de pace.

În ce privește legăturile comerciale dintre cele trei state, s'a ajuns la înțelegerea ca să se facă cu timpul un cod comercial comun. Această părere a dlui Titulescu a fost primită de Majestatea Lor cei doi Regi, precum și de miniștri Iugoslaviei și Cehoslovaciei. Până se va întocmi această carte de legi asupra prețurilor și vămurilor, urmează că în acest an, cât mai curând, fiecare stat să facă socoteala, cam câtă marfă ar avea de vândut în celelalte două țări. S'au semnat apoi 19 convențiuni între România și Iugoslavia, înțelegeri în urma cărora va fi între aceste două țări numai pace și armonie. Dl Ieftici s'a interesat asupra podului de peste Dunăre. Dsa a spus că în Iugoslavia se lucrează la calea ferată care va trece podul în România. Podul se va face la localitatea Țigănași.

Greutățile guvernului

În același timp ce Mica Înțelegere se străduia a face cât mai bună legătura între cele trei țări întovărășite, guvernul nostru a avut și are grele lupte de purtat. Întâi e împăcarea cu creditorii străini. Se știe că după ce gu-

vernul a spus că nu mai plătește datoriile în străinătate, creditorii externi au cerut să li-se admită anumite cereri. Guvernul a stat de vorbă cu ei și acum ei cer din ce în ce mai multe. Guvernul le-a dat o zi când să răspundă definitiv. Lucrul mai mare ce cer ei este primirea experților streini în țară. Ori, dl Mihailache, vicepreședintele partidului, este contra acestor experți. Dl Titulescu, care a stat de vorbă cu lumea întreagă asupra acestor chestiuni, este pentru primirea experților în țară. Pe acest motiv era cât peaci să chiar demisioneze guvernul. Problemă grea pentru guvern este și supărarea dlui I. Maniu care nici n'a fost chemat la serbările dela Sinaia alături de marii bărbați ai țării. O gazetă spunea că dl Maniu ar fi zis că merge la Sinaia cu anumite condiții, lucru pentru care nici n'a mai fost chemat. Oricum însă dl Maniu nu stă chiar cu mâna în sân și mai ales prietenii dsale, care sunt foarte mulți, fac multe greutăți guvernului.

În legătură cu aceasta „Universul” scrie că un membru din guvern a zis: „Chestiunea Maniu? Comitetul executiv și șeful partidului vor lua măsurile necesare pentru asigurarea disciplinei de partid, care trebuie păstrată cu orice sacrificiu și ori cât ar fi de dureros acest sacrificiu”. Să ne așteptăm deci la lucruri mari.

Celelalte partide se pregătesc pe întrecute să apuce puterea. Între toți însă mai mândru e acum dl I. G. Duca, deoarece cu dsa a stat M. Sa Regele mai mult de vorbă în zilele de sărbătoare. Bă a fost chemat în audiență chiar și de M. Sa Regele Alexandru al Iugoslaviei, cu care a discutat asupra legăturilor comerciale dintre România și Iugoslavia.

Din lumea mare

În Geneva s'a deschis din nou ședința Ligii Națiunilor. Problemă mai mare de discutat este aceea a dezarmării popoarelor. După ultimele consfătuiri, se pare că cele mai multe țări ar fi pentru controlul înarmărilor pe timp de patru ani. Aceeași părere o au și statele din Mica Înțelegere. Germania și Italia sunt mai greoaie în această înțelegere.

Austria pe de altă parte este turburată de diferitele partide. Unii vreau să facă din ea un stat fascist alții hitlerist. Unii ar vrea s'o unească cu Ungaria, alții cu Germania. De bună seamă însă că are de lucru cancelarul Dollfuss ca să-o seoată cu bine. Ungurii nu-și uită nici cum dorințele lor spurcate, de a avea iar o Ungarie mare cum a fost înainte de războiu.

Iarăș gust de războiu în răsărit

În răsăritul îndepărtat vremurile și poftetele oamenilor nu sunt de loc mai liniștite. China și Japonia continuă vechia lor ceartă și probabil chiar în 26 Sept. s'au încăerat la o nouă luptă.

În același timp însă Japonezii nu încap de loc de Rușii bolșevici. Deocamdată numai se hărâe unul cu altul, dar din asemenea lucruri ușor se ajunge la războiu.

Politicienii mari cred că Rușii sunt convinși de lipsa unui războiu cu Japonia și că de aceea ar fi grăbit cu încheierea pactelor de neagresiune cu statele vecine din Europa. Pe de altă parte Rusia este încolțită mereu de Germania. Din Siberia vin vești că ar fi plecat de acolo o armată de 140.000 oameni. Se crede ca această armată ar fi adusă tocmai pentru pielea Germaniei și pentru a asigura rânduiala bolșevică în Ucraina, unde mulțimea nu se mai prea lasă îndopată cu fericirea bolșevismului.

Peste tot dar griji și stăruinți. Starea în lume este în așa fel că ar putea urma și bine, dar în orice moment, dacă n'ar fi poate sărăcia, ar putea urma încrucișarea săbiilor.

Prof. Nicolae Comșa

Gazetele populare își strâng rândurile. Duminecă în 17 Sept. s'a ținut la Cluj un congres al ziaristilor dela gazetele populare, la care au luat parte atât dl Alexandru Lupeanu-Melin cât și păr. Iuliu Maior. Ziaristii întruniți au hotărât să înființeze „Asociația presei populare din Ardeal și Banat”, cu sediul la Cluj, pentru apărarea intereselor acestor gazete. S'au votat statutele Asociației și s'a ales cel dintâi comitet de conducere. Președinte este dl Dr. Sebastian Bornemisa din Cluj.

Dl Roosevelt

Săptămânile trecute dl Roosevelt, președintele Statelor Unite Nordamericane, a fost în orașul Philadelphia, unde a fost primit de primarul și secretarul orașului, după cum arată fotografia noastră.

Căsătoria alor doi uriași. În Roma s'au cununat săptămânile trecute doi tineri. Bărbatul e de 2 metri și 24 centimetri, iară soția de 2 m. 19 cm.

Cehoslovacia va importa grâu din România. În ședința comitetului economic consiliului de miniștri cehoslovaci dl Beneš, ministrul de externe, a declarat că Cehoslovacia va importa grâu din România. În forma aceasta grâul nostru se va ținea la preț.

S'a călugărit un fost ministru de externe. Fostul ministru de externe al Chinei, Lon, s'a retras într'o mănăstire catolică, după ce înainte cu doi ani se încreștinase. Acuma are de gând să se și preoțească, fiindcă el este de părerea că, numai slujind cât mai des sf. liturghie pentru nefericită sa patrie, o poate mântui de perire.

Scade numărul șomerilor în Germania. Multă lume spune că dl Hitler, dictatorul Germaniei, face mai multă pagubă decât folos țării. Adevărul este că, de când e dl Hitler la putere, numărul șomerilor s'a redus cu 2 milioane 300 de mii și că în Germania nu mai stăpânesc Jidanii ci Germanii. Dacă alt bine n'ar fi făcut dl Hitler decât acesta, și încă rămâne nemuritor.

O sentinela împuşcă un ofițer la Galați. În noaptea de 27 Sept., pe la ora 11 noaptea, sublocotenentul Gheorghe Chiriac, fiul căpitanului cu acelaș nume, era ofițer de serviciu la regimentul 11 dorobanți din Galați. În vreme ce făcea revizia sentinelor, ajungând în dreptul postului Nr. 2, a dat parola reglementară, iară sentinela a tras cu toate acestea asupra ofițerului un foc de armă care l-a nimerit pe ofițer în partea stângă a pieptului, ieșind prin spate. Bietul ofițer a căzut la pământ și după chinuri de 2 ore a murit. Soldatul a mărturisit că el n'a voit să tragă, dar nu știe cum, mai mult de frică, a ajuns cu degetul la trăgaci. Bineînțeles că soldatul a fost deținut numai decât.

Câți locuitori are Cehoslovacia. După cele mai noi date numărul total al locuitorilor republicii Cehoslovacia este de 14 milioane 980 mii.

Roma-București în trei ore. Căpitanul italian Osvaldo Baldi și locotenentul Giovanni Buffa au făcut drumul dela Roma la București, cu aeroplanul, în trei ore și 14 minute, în ziua de Marți 26 Septembrie.

Răzbunarea unei fete. Fata Maria N. Iova din comuna Nedelea, de lângă Băicoi, fiind părăsită de iubitul ei Alexandru G. Constantin, a aruncat Dumineca trecută, la horă, vitriol în fața fostului iubit. Bietul om a fost desfigurat cu totul și orbit. Vitriolul aruncat a rănit și pe trei fete.

Vom exporta vin și rachiu în America. Incepând cu ziua de 9 Noembrie în America se poate bea și rachiu și vin, nu numai bere. Americanii au și făcut comenzi însemnate de vin și rachiu în Banat, ceea ce înseamnă că atât vinurile cât și rachiuurile noastre vor fi de aici încolo mai mult căutate ca până acuma și că se vor și scumpi.

Inlocuirea bancnotelor de 1000 Lei. Incepând cu ziua de 16 Octomvrie 1933, Banca Națională a României va începe înlocuirea și preschimbarea bancnotelor de 1000 Lei, cu bilete de aceeaș valoare. Aceasta o face fiindcă a observat că sunt foarte multe bancnote falșificate.

Cutremur de pământ în țara noastră. În seara zilei de 17 Sept. 1933 pe la orele 9 și 14 minute s'a simțit, la Bârlad, Vaslui și Galați, mai întâi un șgomot surd de sub pământ și apoi un cutremur lin, iar mai apoi altul scurt și puternic. N'a fost nici o pagubă.

O nouă expediție la Polul Sud. În ziua de 19 Sept. contra-amiralul Byrd din New-York, a plecat însoțit de 70 învățați, cu două vapoare, la Polul Sud. El nădăjduiește să afle neatînse cele două vapoare pe cari le-a lăsat acolo în 1930. Pe unul dintre vapoare este instalată o puternică stațiune de radio, așa că amiralul (general de marină) va putea vorbi cu toată lumea, spunând cu graiul viu ceea ce vor vedea și vor descoperi.

Patru sute șomeri englezi primiți de Papa. Zilele trecute Sfântul Părinte dela Roma a primit în audiență pe 400 șomeri englezi pe cari i-au trimis la Roma englezii catolici. Cu acest prilej Preafericitul Părinte a arătat, ce bine este când creștinii își aduc aminte de milostenia predicată de Isus și când șomerii se încred în Tatăl cel de sus care se va îngriji și de el.

Un fluture descopere un hoț. Lângă Cracovia (mare oraș din Polonia) au fost găsite moarte o țărancă bogată și fiica ei de 18 ani. Ucigașul furase 800 zloți și câteva inele și cercei, între cari și inelul de logodnă al fetei, și apoi dăduse foc casei. În vreme ce vecinii așteptau comisia, ca să constate din ce cauză și cu ce moarte au murit cele două jerte apărut un fluture „cap de mort“, care se lăsa din sbor pe cadavrul fetei. Fluturile își luă apoi din nou sborul și începuse dea târcoale malestrului zidar Zych, care era și el printre cei de față. Zidarul încearcă zădărnice să îndepărteze fluturul. În cele din urmă o luă la fugă turburat. — Poliția, anunțată

despre cele întâmplate, făcu o cercetare la locuința lui Zych, și găsi, spre uimirea tuturor, inelele și cerceii furați. În fața acestei dovezi zidarul a făcut mărturisiri complete.

Au opărit de portărel. În comuna Sângeorgiul Nou, de lângă Bistrița ardeleană, șef-portărelul Dimitriu a voit să facă o execuție la mecanicul Tași Ludovic. Atunci acesta a sărit, dimpreună cu fiul său, asupra portărelului și au aruncat asupra lui apă fiartă, voind să-l opărească. Spre fericire pe bietul șefportărel nu l-a atins decât foarte puțină apă, așa că nu este suferind. În schimb cei doi răzbuunători au fost legați fidileș și transportați la parchetul Bistrița.

Douăzeci de ani dela moartea lui Aurel Vlaicu. Duminecă în 17 Sept. s'au prăznuit la Bănești — unde a căzut Aurel Vlaicu cu aeroplanul său și a murit — 20 ani dela moartea marelui nostru sburător. Pe acel loc stă o cruce, în jurul căreia mai mulți preoți au slujit părăstasul, fiind de față foarte mulți prieteni de ai lui Aurel Vlaicu, și întreg poporul din Bănești, precum și o mulțime mare de țărani din comunele învecinate, ca Câmpina și Stoboia. Dl Temistocle Alexandrescu, președintele Aeroclubului de Albastru din București, a propus să se ridice pe locul acela un frumos monument.

Câte automobile produce America. Nici nu ne vine a crede, câte automobile se fabrică în America. Un ziar american arată că în săptămâna care s'a sfârșit la 16 Septembrie s'au fabricat cu totul 48.053 automobile, față de 46.367 din săptămâna premergătoare.

Rușii se mănâncă, de foame, unii pe alții. O gazetă rusească aduce trista veste că cazacii din Kuban din Rusia sufer atât de îngrozitor de foame încât se mănâncă unii pe alții. Această gazetă spune că până acuma ar fi mâncate în forma aceasta 200 persoane, mai ales copii.

Cel mai mare canal din lume este acela care leagă Marea Albă cu Marea Baltică, în Rusia. Canalul are 225 km. și este cel mai mare din lume. Această muncă a fost făcută în 21 de luni de către osândiții la muncă silnică, supravegheați fiind de membri poliției

Aviatori vestiți

Dăm aici fotografiile mai multor aviatori vestiți francezi, englezi, italieni, germani și alte neamuri, cari au luat parte la o întrecere cu avioanele.

secrete. Alături de aceștia au lucrat și osândiți politici, profesori, ingineri și țărani bogați, cari au fost pedepsiți cu temniță, fiindcă nu s'au supus ordinelor bolșevicilor. Pe noul canal se vor transporta mărfuri și mai ales lemne. Drumul dela Marea Baltică la cea Albă se făcea până acuma în jurul Scandinaviei, în 17 zile, astăzi se face numai în 5 zile și jumătate. Iată, în sfârșit, și ceva bun făcut de bolșevicii!

Un general rus moare în vârstă de 102 ani. În ziua de 26 Septembrie a murit la Nissa, în vârstă de 102 ani, fostul general rus Hackmann, care a servit sub țarii Nicolae I., Alexandru II., Alexandru III și Nicolae II. și a luat parte, ca general de divizie la războiul ruso-turc din 1877/1878.

Femeia cea mai grasă din lume este Harriet Granger, care are 63 ani și cântărește 173 kgr. Ea era de 8 ani într'un azil din Melbourne (un port din Australia sud-estică). Ea are un pat și o îngrijitoare anume, fiindcă nu se poate mișca. Până la vârsta de 55 ani ea n'avea decât 70 kgr. Dar de atunci îi era veșnic foame, mânca prea mult și în cele din urmă a devenit de 173 kgr. De când este la azil, nu are voie să mănânce decât anumite mâncări, nici să bea apă. Ea spune că în cei 8 ani de când stă în azil s'a datat cu azilul, dar ar dori grozav să poată face o plimbare.

Cinci ani dela primul sbor al Zeppelinului. În ziua de 19 Sept. s'au împlinit cinci ani dela primul sbor al balonului dirijabil (care se poate cârmui) numit „Graf Zeppelin“. În cursul acestor 5 ani dirijabilul a făcut 3000 călătorii, printre cari un ocol al pământului și o călătorie la Polul Nord, iară de 48 de ori a trecut Oceanul Atlantic. Acest dirijabil a stat în aer peste 7000 ore, a făcut 690,000 km., a transportat 37 mii kgr. mărfuri și 20 mii kgr. colete poștale.

Revistă nouă. A apărut Nr. 15 din 1 Octombrie c. al revistei „Poporul Românesc“ foarte pentru folosința muncitorilor dela sate și orașe, cu un cuprins bogat. Patru pagini informative de știri felurite din țara noastră și din lumea întreagă, încheie numărul. Se abonează cu lei 120 anual, la redacție și administrație, gara Chitila jud. Ilfov. Cereți numere de probă!

Clopoțe trase cu putere electrică. O turnătorie de clopoțe din Brunn (Cehoslovacia) a expus la târgul din Bratislava o instalație de clopoțe cari se trag prin putere electrică. Așadară în viitor nu vom mai avea lipsă de clopotari, ci preotul va apăsa un bumb la altar și clopotul sau clopoțele pe care le dorește vor suna mult mai frumos, mai regulat și mai armonios decât până acuma.

Deputatul cuzist Robu osândit la 3 luni închisoare. Luni în 26 Sept. tribunalul de Rădăuți (Bucovina) a osândit pe dl deputat cuzist Nichifor Robu la 3 luni închisoare și 5000 Lei amendă, iară pe dl Gheorge Cârțan la o lună închisoare. Amândoi vor avea să mai plătească 4000 Lei cheltueli de judecată. Osândiții au declarat apel.

De ce mor femelle. Invățații din Anglia arată într'o statistică a lor că cele mai multe femei din Anglia mor în urma fumatului, a beuturilor și a modelii de a se face cât mai slabe. Această constatare ar fi bine dacă ar lua-o la cunoștință și femelle din România, dintre cari foarte multe mor și în urma avorturilor.

Cutremur în Italia. În Italia iarăș a fost cutremur de pământ. 400 case din satul Lama Meligna au fost de tot nimicite. Numărul morților se ridică la opt, iar dintre cei 38 de răniți 20 se află în stare foarte gravă. Norocul e că abia a treia zgudultură a fost puternică și astfel populația s'a putut refugia. Altfel erau cu mult mai mulți morți și răniți.

Banditul Brandabura a scăpat din lanțuri și a fugit. Banditul Brandabura, care a omorât mai mulți oameni și a fost osândit la muncă silnică pe viață, era deținut la marea închisoare din Alud. Duminică, în 24 Sept. el a fost dus, legat de mâni și picioare de alt bandit, cu încă doi bandiți tot asemenea legați, la București, cu un vagon special, ca să fie ascultat ca martor într'un proces. Când l-au adus, înapoi, tot legați, și tot în același vagon, nu se știe cum, Brandabura cu Crețu Tudor s'au făcut nevăzuți, tocmai în clipita când au fost coboriți din vagon. Poliția a deținut pe păzitori și caută pe cei doi bandiți.

Fluviul galben a înecat 50 mii de oameni. Marele râu chinez numit „fluviul galben“ a ieșit din țărmuri și a inundat o mare parte din țară. Cu acest prilej a înecat 50 mii de oameni și a sărăcit total 1 milion de inși cari acuma sunt muritori de foame. Nămolul lăsat în urmă este, în unele părți, de 4—5 picioare înălțime.

Ce-l în stare să facă un vânt. Agricultorul american Williams Goodwin din La Paz (Bolivia), văzând că vine o mare furtună, s'a refugiat, dimpreună cu soția sa, într'o pivniță afundă, unde-și țineau de regulă poamele. După ce a trecut furtuna, cam după o jumătate de oră, ce să vadă? Dispăruseră casa, grajdurile, magazile, vitele, ba chiar și pădurea învecinată, și nu mai era în jurul lor decât un câmp gol și pustiu.

Mort a doua oră. În Italia, la Raccogni, a murit, în vârstă de 85 ani ceasornicarul Vittorio Negro. Acest om căzuse, în vârstă de 12 ani, în nesimțire, medicul chemat l-a declarat mort și le-a dat părinților voie să-l înmormânteze. Presupunusul mort a fost depus în biserică, dar, din fericire, băiatul s'a trezit, înainte de a fi îngropat. Acum, după 73 ani, Vittorio Negro a murit definitiv și a fost îngropat pentru vecie, petrecându-l la groapă întreg satul.

Sat atacat de porci sălbateci. În satul Osol de lângă Iași a pătruns o haită de porci sălbateci. Locuitorii au luat-o unii la fugă, iară alții s'au încuiat în case și s'au urcat prin poduri. Cei mai curajoși au luat topoare, hârlețe, cease, sape și băte, și s'au luat după oaspeții nepoftiți și neplăcuți.

Să plantăm cât mai mulți brazii. De o vreme încoace locul oțetului îl ia tot mai mult rășina de brad, din care se fac de aici înainte cele mai multe unelte și mașinării cari se făceau până acuma din oțel, lemn, piatră ori metale. Rășina are adevărată însușirea că prin ea nu trece apa și nu o atacă nici furnicile, mai ales furnica albă, care nimicește uneltele de oțel, lemn piatră și metale. În Anglia trăiesc pe urma acestei industrii peste 90 mii de oameni. Rășina și brazii vor avea deci mare viitor, să grijim de ei.

Iubiți cititori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

Congresul Germanilor catolici din Austria, la Viena

În zilele de 7 până la 13 Septembrie s'a ținut la Viena congresul Germanilor catolici din Austria, împlinindu-se cu acest prilej 500 ani de când a fost terminat turnul cel înalt al catedralei sfântului Ștefan din Viena, și 250 ani de când a fost alungată armata turcească de sub zidurile Vienei.

Congresul l-a conchemat cardinalul Viennei Dr. Innitzer și a reușit peste așteptare. Au luat parte la el catolici din toată lumea, chiar și dela noi, Germani din Banat și Bucovina, sub conducerea canonicului Ioan Wegling dela Timișoara.

Sfântul Părinte dela Roma a ținut să fie reprezentat prin cardinalul Petru La Fontaine, patriarhul Venetiei.

La congres au luat parte zeci de mii de țărani din Austria, îmbrăcați în costumele lor naționale. 50 de mii de copii au fost de față. Procesiunea cu sfânta Euharistie s'a făcut dela catedrala sfântului Ștefan la biserică votivă, așadară pe un drum de 7 kilometri. Toți cari au luat parte la această procesiune aveau lumini aprinse în mâni.

Sfânta liturghie a slujit-o însuși reprezentantul Papei în marele parc Schönbrunn, în fața alor 400—500 mii credincioși. Un cantor spunea înainte, la radio, viersurile și toți cei o jumătate de milion de credincioși cântau deodată.

S'a jucat apoi o piesă teatrală de către 10 mii de oameni, la care au luat parte 60 mii de ascultători. Piesa a fost anume întocmită pentru acest prilej și a avut un efect nemai-pomenit. Conținutul piesei e următorul:

Sf. Mihail, patronul Germanilor austrieci, chiamă întreg poporul german din Austria la sine, ca să-i îndemne la viață creștinească. Mai întâi s'au prezentat 300 reprezentanți ai reuniunilor tinerilor și s'au plecat în fața crucii Domnului, au urmat 2000 elevi din clasele primare, și 400 țărani. Toți se pleacă în fața crucii rugându-se: „Sfinte Mihaile, condu-ne!“ Vin apoi cam 300 de inși, îmbrăcați în haine roșii, ținând steaguri roșii în mâni și bătându-și joc de sfânta cruce. Aceștia erau reprezentanții bolșevicilor. Vin însă 1000 de muncitori cari nu cer decât lucru și pe cari sf. Mihail îi mângâie și le făgăduiește că se va îngriji de ei. 2000 de cercetași se prezintă apoi cari și ei se roagă: „Sfinte Mihaile, condu-ne!“ Urmează 2000 de fete cercetașe cu aceeași rugăciune, după ele 2000 de sportivi, 100 studenți universitari, 100 medici, 100 ingineri și pe urmă 100 preoți. Când erau apoi adunați toți cei 10.000, ingenunchind în fața crucii de flacări, a venit cardinalul Innitzer cu sfânta euharistie și i-a binecuvântat pe toți. Cei 60 de mii de ascultători ingenuncher, toate clopoțele orașului sună, toate luminile se aprind și, după o tăcere adâncă de 2 minute, toți cei 68 mii de inși încep să cânte o cântare de preamărire a lui Isus. Pe urmă toți într'un glas cântă imnul național.

Ne mai pomenit de frumoasă a fost ingenuncherea și împărțirea alor 125 mii de copii îmbrăcați toți la fel. Nu mai puțin de impresionantă plecarea genunchilor în fața crucii de flacări din fața bisericii Caroline a reprezentanților țărănimii austriece. O adevărată minune a fost apoi încheierea congresului, la care au luat parte 4 cardinali, câteva sute de episcopi și prelați, și mii de preoți.

Cardinalul Verdier dela Paris a rămas adânc impresionat de cele văzute și a spus următoarele: „Așa ceva n'am mai văzut. Nu voi uita nici odată cece am văzut aici“.

Spre cetatea sfântă

Pelerinajul Românilor Uniți la Roma, din prilejul Anului Sfânt

Marti dimineața în 26 Septembrie au plecat pelerinii din Blaj spre Roma străbunilor, ca să cerceteze pragurile apostolice din prilejul Anului Sfânt 1933. În drum, la Aiud, la Câmpia Turzii, la Cluj, s'au alăturat cei din ținuturile Mureșului, Arieșului și Someșurilor. La ora 12 trenul a sosit la Oradea Mare cu un frumos număr de pelerini, urmând să mai sosească ceilalți cu tremurile de seara.

Pelerinii au fost așteptați în gară de Rev. Domn Dr. Ioan Coltor, conducătorul pelerinajului, plecat din Blaj cu o zi mai înainte. Tot atunci se aflau în gară Preasfinții Lor episcopii Dr. Valeriu Traian Frențiu și Dr. Iuliu Hossu, precum și Generalul Dănilă Pop, cari au plecat tot spre Roma, peste Jugoslavia. Pelerinii îi vor întâlni la Roma.

La ora 1 pelerinii sosiți în cursul dimineții au fost poștiți la masa primitoare a Excelenței Sale Valeriu al Orășii, care a lăsat vorbă la reședință ca pelerinii să fie găzduiți tot timpul cât vor fi în Oradea. Plecarea din Oradea s'a făcut cu trenul dela ora unu noaptea, luându-se drumul spre Veneția. Din Oradea pleacă la Roma și vestitul cor al catedralei unite, condus de profesorul Hubic.

Pelerini din Blaj sunt: Dr. Ioan Coltor, canonic, conducătorul pelerinajului, Dr. Victor Macaveiu canonic, Dr. Ioan Bianu senator cu D-na, Dr. Traian Denghel primprețor, Alex. Lupeanu-Melin directorul „Unirii Poporului”, Dr. Vasile Aftenie profesor de teologie, Dumitru Neda prof. de teologie din partea gazetei „Unirea”, Emilia Hopârtean profesoară, Veturia Fulicea profesoară, Grigorie Tecșă contabil arhidiecezan.

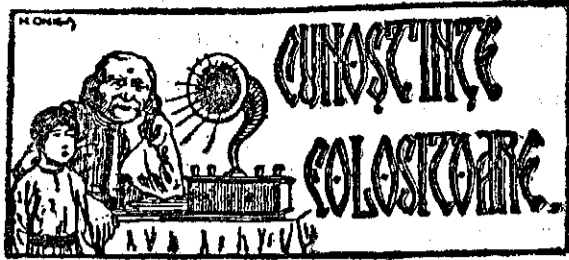
Timpul se arată foarte bun, soarele dulce de toamnă dă frumoase nădejdi celor ce apleacă spre sfânta Cetate. Numărul total al celor ce pleacă este 122, în care intră și mulți pelerini din București, Iași și aiurea. La Roma pelerinii vor avea în fruntea lor patru episcopi: Valeriu al Orășii, Iuliu Hossu al Clujului și Gherlei, Alexandru Nicolescu al Lugojului și Alexandru al Maramureșului.

Pregătirea butoaelor noi pentru cules

Butoaele noi, înainte de a fi umplute cu vin, trebuie spălate bine, ca să se scoată negreala din ele. Cel mai bun mijloc de spălare este aburul. Butoiul se așează cu vrană în jos și se dă drumul aburului fie vrană cu cep, până când apa, neagră la început, va curge curată. Apoi se spală butoiul cu apă rece și se ține 2—3 zile plin cu apă.

Se poate spăla butoiul și cu apă fierbinte cu sodă, rostogolindu-l în toate părțile timp de o jumătate de oră. Apoi se varsă apa și se clătește bine cu apă rece. Se ține 2—3 zile plin cu apă. Pentru că să se stie dacă vasul este curat, turnăm în el puțină apă cu călăican. Dacă apa nu se înegrește, butoiul este curat, iar dacă de înegrește, trebuie să-l mai spălăm o dată cu apă fierbinte și sodă.

Butoaele noi se mai pot curăți și cu var. Într'un butoi de 40—50 decaltri, punem 2—3 kgr. var nestins. Turnăm peste el 8—10 litri de apă. Când varul s'a stins, rostogolim butoiul în toate părțile și-l lăsam să stea cu var câteva ore. Apoi spălăm bine varul din butoiu, până ce apa iese curată.

Păstrarea legumelor

Toamna se scot legumele din pământ. Orice legumă scoasă din pământ e bine să se lase vre-o două zile să stea ca să se svante. După ce s'au svântat, se rup foile și se așează în gropi sau în pivnițe.

Când se pun în pivnițe, pătrânjeii se așează în straturi, iar morcovii se fac movilă. La facerea movilelor, după ce s'a așezat un rând, se acopere cu pământ, peste pământ se pun alți morcovi și iarăși pământ până ce se face o movilă mare. În felul acesta morcovii nu se veștezesc și se păstrează bine până primăvara.

Ceapa se păstrează mai bine în podul casei. Când începe gerul se acopere cu un țol.

Cartofii ierneză mai bine în gropi. Se pot păstra și în pivniță, într'un colț mai întunecat. Printre cartofi e bine să se pună bucăți de var stins, care împiedecă putrezirea și încolțirea lor.

Fasolea albă se păstrează în saci sau în lazi în podul casei.

Fasolea verde, adică păstăile, se curată, se spală, se fierb zece minute în apă clocotită și sărată, se pun să se svante, apoi se așează pe o scândură și se vară în cuptor îndată ce s'a scos pâinea. Peste două zile se scot și se pun în săculeți curăți de pânză, apoi se atarnă în podul casei.

Varza poate fi păstrată și în stare crudă. Căpăținile de varză se scot cu rădăcini cu tot din pământ și se așează cu rădăcinile în nisip mărunt și sbicit, într'un loc mai întunecat.

Mai bine se păstrează varza în gropi. Gropile se fac în grădină într'un loc mai ridicat, unde nu ajunge umezeala. Varza se așează cu rădăcinile în sus. Deasupra se pun, în ajunul iernii, paie. Peste paie se poate așeza și pământ.

Varza se poate așeza și la murat. Putina în care se așează varza trebuie să fie foarte curată. De aceea se opăre cu leșie fierbinte și se freacă bine cu o perie aspră și pe dinlăuntru și pe dinafară. Pe urmă se limpezește de câte-va ori cu apă curată rece și se șterge cu un ștergar gros. Când se așează varza la murat, se pune pe fundul putinei și cimbru, mărar, anason, hrean curățit și tăiat felii, frunze de vișini și de viță de vie și trei pumni de sare zdrobită.

Strângerea poamelor căzute

Multe poame cad de pe pomi fără să fie scuturate. Acestea poame nu e bine să se lase pe pământ. Lăsate pe pământ formează adevărate cuiburi de boale, cari vor ataca pomii în anul viitor. În poamele căzute se găsesc mulți viermi și multe ciuperci vătămătoare pomilor. De aceea trebuie adunate cât ce au căzut. Adunarea se poate face cu ușurință prin ajutorul copiilor.

Poamele căzute se pot folosi, ori uscându-le ori punându-le la dospit, pentru a se pregăti din ele țuică. Se pot folosi și ca hrană pentru porci.

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

Am primit câte 75 lei dela următorii: Nicolae Șuteu I. S., Văd. Cornelia Bareș, Ioan Lazarescu. Câte o 100 Lei. Alexandru Moldovan, Eugeni Ho, pârtean, Fărcaș Filip.

Câte 150 Lei: Elena P. Comșa, Petru Cristea, Valer Filipan, Iacob Majiorean, Ana Pop, Craiovean Ioan, Ioan Rotar.

Alte sume: Simion Haiduc 50, Simion Ciolac 310, Nicolae Sălăgean 50, P. Teodor Matei 500, Nicolae Avram protopor 450, Ioan Salcău 225, Alimpu Tiberian 200, Of. Parohial Ragla 300, Maria Erdeș 40, Valeriu Stoian preot 420. Văd. Luiza Cocian, vam primit cei 75 Lei mai aveți restanță de 50 Lei și sunteți achitați pe 1933.

2 dolari am primit dela Dumitru Birta, Detroit Mich.

Redactor: IULIU MAIOR.

Primăria comunei Bazna.

Nr. 563—1933.

Nr. 566—1933.

Publicațiune

Se aduce la cunoștință generală că în ziua de 28 Octomvrie 1933 ora 10 se va ține la primăria comunei Bazna licitație pentru închirierea, pentru un termen de 3 și 1/4 an, pe timpul dela 1 Ianuarie 1934 până la 31 Martie 1937, a următoarelor clădiri:

O clădire în stațiunea balneară, potrivită pentru restaurant, cunoscut sub numele „Tulipan” astăzi „Carpați”. — Prețul de strigare Lei 20.000 anual.

O clădire în apropierea băilor, potrivită pentru o prăvălie și un restaurant, cunoscută sub numele „Restaurant Rômer”. — Prețul de strigare Lei 12000 anual.

Licitația va fi orală și se va ține în conformitate cu art. 88—110 din legea C. P. regulamentul O. C. L. și normele publicate în M. O. Nr. 127 din 4 Iunie 1933.

Vadlu 100%.

Condițiunile detaliate se pot vedea la primăria comunei Bazna.

Bazna, la 29 Septemvrie 1933.

Primar,
ss. Agnethler

Notar,
ss. Gross

182 (1—1)

Primăria orașului de reședință Blaj

No. 2533—1933

Publicațiune de concurs

Pentru complectarea postului vacant de măestru hornar în circumscripția Blaj se publică concurs.

Numărul coșurilor în această circumscripție e de 3000.

Taxele ce se pot percepe pentru curățirea coșurilor sunt cele fixate prin Art. 9 din statutul județean despre hornari.

Invităm pe toți cei ce doresc să ocupe acest post, să-și înalteze cererile cu toate actele necesare la autoritatea industrială de I-a instanță a Primăriei orașului de reședință Blaj, cel mai târziu până la 31 Octomvrie 1933.

Postul se va ocupa imediat după numirea Blaj, la 22 Septemvrie 1933.

Primar,
MUNTEAN

Secretar general,
C. PASCU

181 (1—1)